

Aavik L180/S180

Yamaha RX-V6A

stereopluss.no **Stereoc+**

10/2020

Sonus faber Maxima Amator **Italiensk lidenskap**

KEF LS 50 Wireless II
Fantastisk velspillende

Focal Aria 936 K2
Mer trykk og dynamikk

Hjemme hos
Et halvt tonn høyttalere

Arcam AT60
Blinkskudd fra Arcam

Månedens duell
Vera og NAD i Purifi-duell

ITALIENSK LIDENSKAP

Bibelens niende bud lyder: «Du skal ikke begjære din nestes eiendom». Det budet er fullstendig umulig å holde når det står et par Sonus Faber Maxima Amator på lån i min egen stue.

Tekst og foto: [Roy Ervin Solstad](#)

Hadde det ikke vært for at jeg prøver å ha et godt forhold til distributøren, så hadde også bud nummer seks vært i faresonen. Ikke minst så hadde jeg gått på en alvorlig smell på det tiende budet dersom Sonus Faber Maxima Amator hadde vært en kvinne.

Jeg kan imidlertid berolige både importøren Mono om at jeg ikke kommer til å stjele høyttalerparet jeg har til test. Heller ikke er det noen fare for at jeg skal begjære min nestes ektefelle, siden Maxima Amator tross alt «bare» er et par høyttalere.

Det er likevel ikke til å komme fra de nye toveis-høyttalerne fra italienske Sonus Faber er så utrolig lekke at det er vanskelig å holde seg kjølig analytisk.

Satsingen på lekkert design og skikkelig håndverk har preget høyttalerfabrikanten som holder til i Arcugnano, omtrent midt mellom Gardia-sjøen og Venezia i Nord-Italia, helt siden starten i 1983.

Maxima Amator gjør ikke skam på den tradisjonen. Ei heller på tradisjonen om å lage svært vellykkede to-veis konstruksjoner.

Sonus Faber ble grunnlagt av Franco Serblin, og den første konstruksjonen var «Snail», en snodig skapning med en basskasse og to satelitter koblet til basskassen med trearmer. Hele høyttalersystemet var i tre, og ble laget av Serblin allerede i 1980.

Tre år senere, den 14. mars 1983, ble Sonus Faber grunnlagt, og den første Sonus Faber-høyttaleren ble lansert. Parva var en liten stativhøyttaler med kevlar-element og kasse i ekte valnøtt, og designet fra den første høyttaleren kan fremdeles anes i dagens modeller.

Utover 80-tallet kom det stadig nye modeller, ikke minst Extrema Amator som fremdeles har legende-status.

I dag lager Sonus Faber en hel drøss med ulike modeller, plassert i de ulike seriene Palladio, Gravis, Lumina, Sonetto, Heritage, Olympica Nova, Homage og Reference.

Maxima Amator

Sonus Faber Maxima Amator er en del av Heritage-serien, sammen med de to stativhøyttalerne Electa Amator III og Minima Amator III.

Prosjektet ble startet for mange år siden, men ble lagt i en skuff fordi Sonus Faber mente de ikke ville klare å lage den så god som de ønsket.

Heldigvis blir både teknologi og kunnskap stadig bedre, og Sonus Faber hentet opp ideene de hadde fra skuffen.

Som de to andre er Maxima Amator en to-veis-konstruksjon. Det betyr at den har en diskant som tar seg av de lyseste tonene, og et kombinert bass- og mellomtoneelement som tar seg av resten. På Maxima Amator er delefrequensen mellom de to elementene satt ved 2100 hertz. Det betyr at mes-teparten av musikken blir håndtert av et element, noe som ofte bidrar til å skape stor sammenheng i musikken.

Diskanten er den samme diskanten som sitter i de aller beste Sonus Faber-høytalerne. Det er en 28 mm soft-dome med Neodym-magnet. Bak selve elementet har Sonus Faber konstruert en akustisk labyrint i gran.

Bass- og mellomtone-elementet er på 18 cm. Det har en lufttørket membran som består av en blanding av papirmasse og naturfiber. Dette sitter montert i en aluminiumsramme Sonus Faber har utviklet selv.

Selve kabinettet var imidlertid en utfordring for italienerne. Kabinettet er i heltre, og tre endrer seg over tid. Sonus Faber måtte derfor finne en måte å redusere effekten av denne aldringsprosessen. Det gjelder både at treverket kan sprekke opp, og miste fasongen. Takket være moderne tørkemotoder for treverk, samt innvendig avstivning festet med fleksibelt lim og nye og bedre CNC-metoder, så fant Sonus Faber sine teknikere ut at det ville la seg gjøre å lage et såpass stort kabinett i heltre.

Selve høyttaleren er delt i tre innvendige rom. Det ene rommet er det akustiske, der det er brukt masse tid og ressurser på å finne den beste strukturen og dempingen. Det andre rommet inneholder fyllmasse for å skape vekt og stabilitet i høyttaleren, samt at det reduserer vibrasjoner. Det siste rommet inneholder delefilteret, og Sonus Faber har virkelig ikke tenkt å gjemme bort hvilke godbiter det sitter der heller. Delefilteret er nemlig synlig fra utsiden, siden det sitter montert bak en gjennomsiktig plate nederst på baksiden av høyttalerne. Hifi-porno? You bet.

Det ekstremt lekre valnøttkabinettet gir en følelse av fantastisk byggekvalitet og skikkelig håndverk. Den svarte fronten i ekte lær bidrar også til det. Det er rett og slett utrolig vakkert.

Derfor føles det nesten som en majestetsfor-nærmelse, når jeg blir så av at Sonus Faber har plassert denne vidunderlige treskulpturen på en sokkel av marmor. Å klage på italiensk design, høres jo ut som et paradoks, men her mener jeg Sonus Faber har bommet grovt.

Ikke det at marmor i seg selv er stygt, men i mine øyne er det fullstendig design-krasj. Kanskje hadde det sett finere ut om sokkelen var helt sort, for eksempel trukket i det samme lekre læret som frontbaffelen, eller var finert med det samme lekre valnøtt-treet som selve høyttaleren. Nå ser det ut som Sonus Faber har funnet noe marmor de liker veldig godt og plassert for å skape et enda mer solid fundament for høyttaleren, uten tanke på om det passer visuelt. Det ser ut som sokkelen og høyttaleren for øvrig ikke er ment for hverandre.

Nå skal det sies at den ekstra vekten og stabiliteten høyttaleren får med den tunge sokkelen selvsagt ikke er negativt, men det hadde vært flott om kombinasjonen hadde sett bra ut også

Bortsett fra det, så er det fint lite å klage på. Selv frontgrillene har en form som bare bidrar til godfølelsen, og terminalene på baksiden (som bare tar singel-wire kabler) er skikkelige.

Rent teknisk oppgir Sonus Faber at anbefalt forsterkereffekt er fra 25 til 125 watt og at høyttalerne har en følsomhet på 88 dB og en nominell impedanse på fire Ohm. Frekvensresponsen er fra 35 til 30.000 hertz

Lyden

En ting er det visuelle inntrykket av Sonus Faber Maxima Amator. Det er (bortsett fra sokkelen) aldeles fantastisk. Lyden er et heller ikke mye å utsette på. Med høyttalerne plassert omtrent 130 cm fra frontvegg, 60 cm fra sidevegg og vinklet inn mot lytteposisjon, fikk jeg det beste resultatet og kombinasjon av stort lydbildet og homogen lyd.

Særlig mellomtonen er magisk og har en vidunderlig fylde. Man hører det spesielt godt på den håndkle-dempede skarptromma på Anne Bissonlåta «September in Montreal». Der er det glimrende kroppslighet. Stemmer får den helt nødvendige opplevelsen av brystklang, noe som bidrar til illusjonen av «the real thing». Det er rett og slett en fylde og kraft nedover her som er utrolig fascinerende. Det er absolutt ingenting i denne lydgjengivelsen som tilsier at det skulle være noe behov for

en subwoofer. Den avrulling som skjer i bassen virker i hvert fall på øret å være ekstremt snill. Det er nesten noe fulltoneaktig over bassgjengivelsen. Samtidig er det et voldsomt skyv som det virker nesten naturstridig skulle komme fra et enkelt 18 cm stort element.

Klangbalansen er muligens et lite knepp på den mørke siden. I hvert fall kan det høres slik ut hjemme hos meg. Noen stor lydmessig slagside er det uansett ikke.

Oppover er det nemlig utrolig luftig uten å bli skarpt og aggressivt. Det oppleves i stedet som at diskanten bare er der, uten å gjøre noe ut av seg når den ikke skal det. Den åpner seg fullstendig når musikken krever det, og demper ingenting. Det er sånn diskantelementer skal låte.

Lydbildet er også stort og presist både i dybde og bredde. Instrumenter og sangere plasserer nøyaktig i lydbildet og det er ingen antydninger til at lydbildet blir diffust. Det finnes høyttalere som har enda råere holografi, men dette er likevel veldig, veldig bra.

Det morsomme med disse høyttalerne er at selv om dette er det mest ekstreme du får i denne serien fra Sonus Faber, så er det ingen ekstremt krevende eller sær høyttaler. Den er nemlig ingen høyttaler som kun krever de aller beste innspillningene for å låte bra. Den trenger heller ikke et dedikert lytterom og enorm plass for å låte bra

heller. Maxima Amator er en høyttaler som er ment å bli brukt i vanlige rom til vanlig musikk. Ikke for det, de vil utvilsomt svare på bedre arbeidsforhold, enten det gjelder signalkilder, elektronikk og innspillinger eller rommet de står i. Fordelen er imidlertid at de ikke er avhengige av det, slik en del høyttalere er når man kommer opp i denne prisklassen – og høyere.

Strengt tatt har jeg bare to-tre små ankepunkter lydmessig. Det ene er den dypeste bassen. Selv om den går dypt, har bra attack og har en herlig fylde, så mangler den litt på definisjon og detaljering. «Bad guy» med Billie Eilish har et strålende basspor, og der nede i dypet skjer det ting som svært mange høyttalere ikke klarer å skille helt. Det er når Maxima Amator beveger seg i grenselandet for hva den klarer at den maler med litt bredere pensel enn de aller beste på dette området. Det blir en tanke mer unyansert i den dypeste delen av bassen. I rettferdighetens navn skal det understrekes at forskjellene ikke er veldig store, men de er der.

Det samme gjelder dynamikken i høyttaleren. I diskanten og øvre del av mellomtonen synes jeg den er helt strålende. Nedover blir det en tanke snillere og litt mindre kontant. Det finnes også høyttalere i denne prisklassen som tegner opp et enda større og mer imponerende lydbilde, men akkurat det siste punktet her, vil nok de fleste synes er meget bra på Maxima Amator.

Det vil nok de fleste synes om totallyden også. Jeg forelsket meg fullstendig i den utrolig deilige mellomtonen og den glimrende diskanten, mens jeg skulle hatt den definisjonen i bassen jeg har hørt andre steder også her.

Konklusjon

Sonus Faber Maxima Amator går lekende lett inn på lista med verdens vakreste høyttalere. Den spiller også så vakkert at man lett blir fullstendig bergtatt. Dette er nemlig høyttalere som kan vekke begjær og lidenskap selv hos en vinterkald nordmann.

VI LIKER:

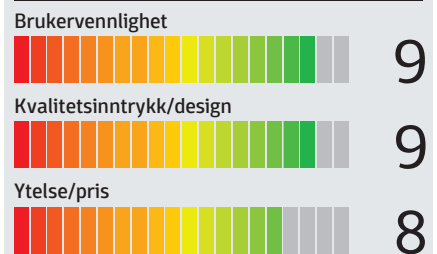
- Praktfull mellomtone
- Deilig diskant
- Utrolig lekker

VI LIKER IKKE:

- Mangler litt definisjon og trøkk i bassen
- Den sokkelen ser ut som et visuelt fremmedelement

STEREO+ MENER: Visuell gåsehud og en mellomtone å dø for.

KARAKTERER

Stereo+ 8,4
VELDIG BRA
 Sonus Faber Maxima Amator

Sonus Faber Maxima Amator
 PRIS: Kr. 175.000,-
 IMPORTØR: Mono
 LINK: www.mono.no